

15. oktober 2018

EM2018/219

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx.xx 2018 om behandling af afhængighed (Aleqa Hammond, Nunatta Qitornai)

Selvom vi kun er et lille folk, så er vores personlige livsvilkår dog vidt forskellige. Heldigvis bliver der flere og flere der lever et godt liv, som kan stille store krav til sig selv og som lever sundt og som er gode rollemodeller for deres børn.

Der er dog også mange som ikke lige hører hjemme i disse kategorier og som i det daglige har store problemer med alkohol, euforiserende stoffer og ludomani. Disse problemer er ikke kun den enkelte persons problemer, idet deres livsstil for alvor rammer hele familien; det går hårdt udover børnene og de får varigt mén heraf og det ender senere med, at det de kan give samfundet, ikke kun er betydeligt mindre end andre men, at de selv samme personer også kan komme til at fylde meget i det sociale system. Det er vores pligt, at vi gennem vort politiske arbejde skal medvirke til at sørge for, at vi skal kunne tackle ethvert problem.

Naalakkersuisut fremlagde i foråret 2014 en redegørelse med titlen "Misbrugsbehandling behov og samfundsmæssige gevinster".

Et sundt samfund og et samfund der ud fra eget ønske herom, sætter mål op om at være sundere, har samtidig brug for at der afsættes de nødvendige rammebetingelser herfor igennem lovgivningen. Vi har nogle samfundsmæssige problemer vi slås med, som kræver, at vi organiserer hele programmer for at dæmme op for disse altomfavnende problemer og som vil kræve en ihærdig og kontinuerlig indsats.

Der er således allerede gået spandevs af år, hvor vi på det politiske plan har kæmpet for at overvinde misbruget af alkohol, euforiserende stoffer og ludomani og har iværksat projekter, kampagner og oplysning, som vi alle har stået last og brast om.

Det samfund som vi står med i dag, er derfor et oplyst samfund, der har masser af erfaring med i bagagen og som har lært af deres erfaringer og som nu går videre. Der findes familier der selv har ønsket et sundere liv og som gennemfører det hvilket er fantastisk. Der er tale om individuelle mål som de alle hver for sig får glæde af og som medfører et sundere liv for dem, for de får jo et bedre liv, og deres familier høster glæden heraf ved mere tryghed i det daglige liv og ikke mindst, så er der jo det samfundsmæssige perspektiv hvor man set under ét får mennesker, der får flere kræfter som vi så alle får glæde af.

I redegørelsen fra 2014 fremgår det, at næsten halvdelen af borgerne er misbrugere eller som kan risikere at havne i misbrug, forstået på den måde, at de er på et stadie hvor de er særdeles tæt på at risikere at havne i et misbrug.

Nunatta Qitornai

Inatsisartuni

På grundlag af redegørelsens budskab så er det så, at Naalakkersuisut nu fremlægger deres forslag, og det er tydeligt at man nu har skiftet ordvalget fra misbrug til afhængighed. Formålet hermed er, at vi som samfund for så vidt det angår de mennesker, der har et stigende misbrugsproblem skal kunne skride tidligere ind og identificere misbrugsproblemet, hvorved man vil kunne iværksætte de nødvendige hjælpeforanstaltninger og tilbud om behandling, og for de der har været i behandling, skal man kunne vende situationen og sikre et liv i den rigtige retning.

Vi er yderst tilfredse med, at man har gjort loven klart gældende for virksomheder og deres medarbejdere. Der er virkelig tale om mange medarbejdere og kolleger som lider af et alkohol-, hash- og ludomamisbrug, som de ikke umiddelbart selv kan komme ud af ved egen hjælp og selv om vi arbejder tæt sammen med vore kolleger, så mangler der rammebetingelser til at kunne komme ud over den tvivl, som enhver har og sikkert også fordi vi måske ikke vil blande os i folks private sager, selvom enhver kan se, at der skal ske noget og, at vi bør blande os fordi kollegaen har et problem. Vi har det rigtig godt med, at man kan gøre en indsats overfor og som vi kan gøre en indsats overfor og så er det rart, at de tilbud der gives, vil medføre, at samfundet vil opleve en større velfærd, hvilket vi er meget taknemlig for.

I forslaget er det ligeledes målet, at man alle steder i kommunerne skal etablere tilbud om behandling. Det er derfor vigtigt, at de borgere der kommer i behandling, ikke forlader deres familie og, at alle får den individuelle opbakning uden at skulle væk fra deres nærmeste pårørende.

Vi vil endvidere gerne overfor Naalakkersuisut opfordre til, at de behandlere der i dag arbejder med misbrugsbehandling og er autoriserede hertil, skal have ensartede og ligestillede vilkår, medbestemmelse og demokrati og, at vi skal sikre, at der er lige muligheder for dem alle.

Med disse bemærkninger hilser vi med glæde forslaget velkomment og sender det videre til det respektive udvalg.